

jak to bylo s máchou

byl znovu večer první máj
milostný máj čas lásky byl
svět lásku dýchal ze všech sil
a dávnou touhou voněl kraj
já seděl v lůnu lesů skal
tu jezero dol temný tam
zde sedával prý *básník* sám
a v lásce marné žalem lkal
hle voda smáčí bílý šat
hle vyšel zástup z města již
milenců ortel nezvrátíš
je první mrtev s druhým kat

však nač ten splín
hynku viléme jarmilo
já dobře vím
že tehdy to tak nebylo
to jednou večer vilém s hynkem
se v šenku napájeli vínkem
co naléval jim jistý karel
a pak tam přišla jarmila
ti čtyři vypili snad barel
ona se trochu opila
a pánové – ach ti ji měli
pod obraz byli jak se říká
hodili járu do rybníka
a se zpěvem pak uháněli
do nedaleké skalní strže
že prý tam budou hledat smrže

kam plné lůny padne svit
tam houby prostě musí být
našli tu však jen staré kosti
snad ze srny či prasete
tak lebku dali na větev
a usnuli tam v opilosti

zde objevil je básník pilný
a učinil si názor mylný
snad že si předtím přihnul sám
snad že měl sám tak trochu v hlavě
dal v mysli vzniknout báchorkám
o zločinci a o popravě
i když ji viděl leda ve snu

oslavil tak v svých verších vesnu

je pozdní večer první máj
a romantici mají ráj